

Sygnatura akt VIII C 869/16

\$%\$VIII/C/869/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w K.

przeciwko A. P.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 października 2015 r. strona powodowa - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. - wniosła o zasądzenie od pozwanego A. P. kwoty 17.519,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 12 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pozwu w kwocie 219,00 zł.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z faktu nielegalnego poboru energii elektrycznej zrealizowanego przez pobieranie energii elektrycznej bez zawartej umowy o dostarczenie energii elektrycznej stwierdzonego w wyniku uprawnionej kontroli legalności pobierania energii elektrycznej w dniu 20 stycznia 2015 r. w lokalu przy ul. (...) we W.. Pozwana podniosła, iż w protokole kontroli odnotowano fakt wypowiedzenia umowy w dniu 18 maja 2012 r. Strona powodowa wystawiła pozwanemu notę obciążeniową dnia 28 stycznia 2015 r., a po bezskutecznym upływie terminie płatności w dniu 25 maja 2015 r. wezwała pozwanego do dobrowolnego uiszczenia należności, co pozostało bez odpowiedzi.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 14 października 2015r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany zaskarżył w całości nakaz zapłaty i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, aby stronie powodowej przysługiwała przeciwko niemu jakakolwiek wierzytelność. Pozwany podniósł brak legitymacji biernej oraz zarzucił, że nie mogą obciążać go należności związane z lokalem przy ul. (...) z powodu niezamieszkiwania i nieposiadania żadnego tytułu prawnego co do tego lokalu. Pozwany zaprzeczył okolicznościom podawanym w pozwie.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wskazała, iż kontrolujący stwierdzili pobór energii na wszystkich trzech fazach: L1=07A, L2=0,5A i L3=0,5A, co świadczyłoby o tym, że pozwany dokonał nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa upoważniła W. K. i D. F. do przeprowadzenia kontroli nr (...) w lokalu przy ul. (...) we W..

Dowód: upoważnienie z dnia 7.01.2015 r., k.64

Decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16 grudnia 2014 r. nr D. (...) -59(8)/ (...) zatwierdziła taryfę dla energii elektrycznej, regulującą sposób obliczenia opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej.

Dowód: decyzja Prezesa URE z dnia 16.12.2014 r., k.62

Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 17.519,39 zł z tytułu nieuregulowanej noty obciążeniowej wystawionej za nielegalny pobór energii elektrycznej. Wezwanie wysłano do pozwanego na adres ul. (...) we W..

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 25.05.2015 r. wraz z kopią druku potwierdzenia odbioru, k. 60-61

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa dochodziła zapłaty należności z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej. Wskazywała, iż miał on miejsce w lokalu przy ul. (...) we W., oraz że odpowiedzialnym za nielegalny pobór energii jest pozwany A. P..

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy na pozwanym spoczywał obowiązek zapłaty na rzecz strony powodowej, albowiem zaprzeczył on, jakoby miał miejsce nielegalny pobór energii elektrycznej i podniósł, iż strona powodowa tego faktu nie wykazała.

Na podst. art. 3 pkt 18 ust. z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne za nielegalne pobieranie paliw lub energii uważa się każde pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafalszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

Sąd uwzględnił zarzut pozwanego, ponieważ w toku postępowania nie przedstawiono dowodów, które wykazywałyby jednoznacznie, jakoby doszło do nielegalnego poboru energii elektrycznej. Nie przedstawiono choćby protokołu kontroli przeprowadzonej w przedmiotowym lokalu, natomiast załączono dokumenty, które jedynie wykazywały uprawnienie do wykonania kontroli w przedmiotowym lokalu konkretnych osób, bądź określały taryfę opłat za nielegalny pobór energii. Dokumenty te nie potwierdzały samego faktu przeprowadzenia kontroli, jak też jej wyników.

Zgodnie z zasadą ciężaru dowodu wynikającą z art. 6 k.c., strona powodowa powinna wykazać zasadność swojego roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Przedmiotem dowodu są fakty mające dla sprawy istotne znaczenie. Faktami mającymi znaczenie w sprawie cywilnej są fakty stanowiące element hipotezy normy prawnej, która może być zastosowana w sprawie. Aby uzyskać korzystne rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie strona powodowa powinna przedstawić dowód realizacji hipotezy norm prawnych, z których wywodziła swoje roszczenie. Temu obowiązkowi strona powodowa nie sprostała, mimo, że okoliczności faktyczne, na których oparte było żądanie, zostały zakwestionowane przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, powództwo jako nieudowodnione, podlegało oddaleniu w całości.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w przepisie art. 98 k.p.c., z którego wynika, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty

niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Strona powodowa (...) S.A. z siedziba w K. przegrała proces w całości, a zatem Sąd zasądził od niej na rzecz pozwanego kwotę 4800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (na podst. §2 pkt 5 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. 2015 poz. 1800 w zw. z §2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. 2016 nr o poz. 1668).